

מבראתה הגمرا: אמר רבא בריה דרב אחא בר רב הונא, אמר רב ששת: הכא במא依 עפיקוינן — בסתמא, שלא נודע אם אתה הקטנה דם אם לא. דביוין דאיבא מייעוטא דקטנותה דחויזין, היישין למייעוט, ומטמאים את כל הקטנות. [וזעדיין הגمرا לא מתרצת למה חשובים למייעוט רק לבנות כותיים ולא בישראל].

ומאן תנא דחיש למייעוטא — (8)

רבי מאיר הוא⁽⁹⁾.

הבדים האלה אינה אלא ספק⁽⁶⁾.

גמרא:

מברורת הגمرا: היבי דמי האופן שבנות כותים טמאות מערישן?

אי ידוע לנו דקא חזין דם בקטנותן — אפילו בנות דידן גמי טמאות בככ', ואפילו הן בנות יומ אחד!

ואי ידוע לנו דלא קחזין — הרוי גם בנות דידחו גמי לא נתמאות, ואפילו בגדלותן?!

כרבי מאיר. [ומשמע מדבריהם, שגם בת עכו"ם ממש עושה בועלה כבועל נדה. שאילולי בן הרוי הטעם של "יושבת על כל דם" נזכר ללמד שרocket בנות כותים עושות בעלהן כבועל נדה]. והרמב"ן והרש"ב"א כתבו, שניחא ליה להעמיד סתם משנה הכרבי מאיר, ולא כאשר תנאים. והר"ן הריכיב את שני הביאורים.

9. בשו"ת הבה"ח [ק"ח] הביא בשם הגהות מיימוניות שגם לרבען שלא חשו למייעוט, יש לחוש בקטנה שמא ראתה פעם אחת ולא שמה אל ליביה. וככircular טהרה [קצב ג, ס"ק י] שודאי אינה טוענה זו נקיים, אלא רק טבילה קודם נשואין מפני חשש רחוק לעבור באיסור כרת לכתהילה.

ובתס"י הרא"ש הקשה לרבי מאיר, למה הוצרכו לגוזר משות טימוע והורי לדבריו חוששין למייעוט. ובכircular, שבתחילת סמכו בעלהן שמאפרישין קטנות שרואות, וכשהתברר שאינם דורשים "וואהה" הוצרכו לגוזר ולהודיעו לכלום שהן טמאות.

אך תוס' כתבו, כיון שלא ראתה ברגע הלידה והיא בחזקת טהורה, מצטרף הרוב לחזקה, ונמצא שהן מייעוטא דמייעוטא שאין

6. הריטב"א פירש שפטור מהחתאת ומאמש תלי, כי אשם תלי בא ורק על ספק חטאת קבוע. ומשמע מדבריו שאם היה בעוון זה חיב החטאת, היה מביא בספקו אשם תלי, אף שרוב נשים אין ראות בקטנותן, ובמנחת חנוך [קכח] ושער המלך [טומאת מת ט יב] דנו בזיה. ובחברותא להוריות [ט ב הערות 7-8] בירנו את טעם הפטור מקרובן אשם תלי בטומאת מקדש וקדשו.

7. ביאר הרשב"א שקשהית גمرا היא רק משומם שמשנתנו כמוון דאמר כותים גרי אמת הן, שהרי אם גרי אריות הן, הלא גרו על גוויות שהיהו כנדות אפילו אם לא ראו כלל.

8. התוס' [ד"ה רבין] מבאים, שגם רבי יוסי חושש למייעוט, ובכלל זאת לא העמידה הגمرا את משנתנו בדבריו, משומם שלדעתו כותים גרי אייות הן, ודינם כגויים שאינם מטמאים בנדה. ואף שגם לדעתו הן טמאות, כמובואר בשבת [יג] ב] שהן בכלל י"ח גוזרות שכלים מודדים בהן, הינו, מפני חשש שהוא יטמעו בהן, אך המשנה שנקטה טעם נוסף, של "יושבות על כל דם", בהכרח שהיא עוסקת בספק דאוריתית והינו, רק